

- 237 Γήλοφος: ὁ ὑψηλὸς τόπος. Δ
- 238 Γήμας: ὁ ἀνήρ. καὶ Γήμω· αἰτιατικῇ. Δ Synt.
- 239 Γῆμ' ἐπήρε: γῆμαι ἀνέπεισε. κυρίως δὲ τὸ ἐπήρεν, ἀντὶ τοῦ Ἀρ.
ἐχαύνωσε καὶ ἀνεκούφισεν, ἐπαγγελιομένη προῖκα μεγάλην εἰσοίσειν
5 τὴν γυναῖκα, οἰκουρὸν φάσκουσα εἶναι, μὴ οὕτως ἐχούσης. Ἀριστο-
φάνης Νεφέλαι· ἦτις με γῆμ' ἐπήρε τὴν μητέρα.
- 240 Γῆν ἰλλομένην: συγκεκλεισμένην καὶ περιειλημμένην. ἰλλάδες Σ
γὰρ οἱ δεσμοί.
- 241 Γηών: ποταμός. Δ
- 10 242 Γηῶραι: ἐπίμικτοι, τηρηταὶ τόπων. Σ
- 243 Γήπαιδες: ὄνομα ἔθνους. Δ
- 244 Γήπεδον: τὸ χωρίον. ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῆ καὶ οἰκή- Harp
μασιν ἀπαρτιζόμενον.
- 245 Γηραλέα: ἡ γραῖα. καὶ Γηραλέος, ὁ γέρων. καὶ Γηρα- Δ
15 λέον, οὐδετέρως. νῦν γηραλέαι ἐναγκαλίζονται.
- 246 Γηρᾶναι: γηρᾶσαι. καὶ παροιμία· Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ Σ
διδασκόμενος, ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων. Prov.
- 247 Γηραιός: παλαιός, προβεβηκώς. ὁ δὲ γηραιός τε ὦν ἤδη καὶ
ἐκ πλείστου ἄμφω τῷ πόδε πεπηρωμένος καὶ οἶος μὴ ἐφ' ἵππου E
20 ὀχεῖσθαι, ὅμως ὥσπερ τις νεανίας ῥωμαλεώτατος οὐκ ἀπηγόρευε πρὸς
τοὺς πόνους, ἀλλὰ φοράδην εἰς τὰς παρατάξεις ἐφοῖτα.
- 248 Γήρειον: τόπος. καὶ Γήρειον ἔτος, τὸ παλαιόν. Δ |
- 249 Γηροτροφῶ. Δ
- 250 Γηρωβοσκῶ: γηροτροφῶ. Σοφοκλῆς· ὅπως γένηται γηρο- Δ Soph.
25 βοσκὸς εἰς αἰὲ, μέχρις ἂν μυχοὺς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ.
- 251 Γηρωκομεῖον, Γηροτροφεῖον δέ. Δ
- 252 Γῆρυν: φωνήν. ἐν Ἐπιγράμμασι· σὺν καλάμοις ἄγγος τε Σ
μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει αἰῶν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων. Anth.
- 253 Γηρυόνηια δένδρα, καὶ Γηρυόνειον νῆμα. Δ